

Tomasz Pudłocki, *Wybitni przyrodnicy – nauczyciele I Gimnazjum i Liceum im. J. Słowackiego w Przemyślu*, „Rocznik Gimnazjalny” 2006, nr 10, s. 422-423

Bolesław Kotula (27 X 1949 Cieszyn – 19 VIII 1898 r. w Alpach Tyrolskich na lodowcu Ebenferner), syn Andrzeja i Anny z Tettów. Uczęszczał do Gimnazjum w Cieszynie, gdzie zdał maturę w 1868 r. W latach 1868–1871 studiował na Wydziale Medycznym, a potem Filozoficznym Uniwersytetu Wiedeńskiego. W r. akad. 1871/72 przeniósł się na Wydział Filozoficzny UJ. Był następnie asystentem w Katedrze Zoologii u prof. Maksymiliana Siły-Nowickiego. Ogłosił wtedy *Przyczynek do fauny chrząszczów w Galicji* „Sprawozdanie Komisji Fizjograficznej PAU”, 1872, t. 6, s. 69-72, 1873, t. 7, s. 53-90, 1874, t. 8, s. 18-26. W 1873 r. został członkiem Komisji Fizjograficznej Akademii Umiejętności. Z dn. 1 IX 1874 r. został zastępcą nauczyciela w Gimnazjum im. Franciszka Józefa we Lwowie. Swój wolny czas poświęcał w znacznej części pracy w Muzeum im. Dzieduszyckich. Z dn. 16 X 1875 r. został mianowany nauczycielem rzeczywistym w Gimnazjum w Przemyślu, gdzie pracował do r. szk. 1886/87. W tym czasie ogłosił szereg rozpraw naukowych: *Flora leśna okolic Przemyśla*, „Sprawozdanie Dyrekcji Gimnazjum w Przemyślu z r. szk. 1878”, s. 3-41, *Dodatek do flory Karpat nad Górnym Sanem*, ibidem za r. szk. 1883, s. 3-25; *Spis roślin naczyniowych z okolic Przemyśla*, „Spraw. Komisji Fizjograficznej AU”, 1880, t. 15, s. 1-90, *Spis roślin naczyniowych z okolic z Górnego Strwiąża i Sanu z uwzględnieniem pionowego zasięgu gatunków*, ibidem, 1882, t. 27, s. 105-199, *Rozmieszczenie roślin naczyniowych w Tatrach*, ibidem, 1891, t. 26, s. 26-41, *Wykaz mięczaków zebranych w*

okolicach Przemyśla tudzież w dorzeczu Górnego Strwiąża i Sanu, ibidem, 1882, t. 26, s. 100-129, *Dodatek do fauny ślimaków okolicy przemyskiej*, ibidem, 1884, t. 18, s. 201-202, *O pionowym rozsiedleniu ślimaków tatrzańskich*, ibidem, s. 139-201, *Spis pluskwiaków z okolic Przemyśla (i po części Lwowa)*, ibidem, 1890, t. 25, s. 231-240. Ze względu na słabe, stale pogarszające się zdrowie zrezygnował z pracy w Gimnazjum. Nie mógł się też wywiązać z badań prowadzonych dla Komisji Fizjograficznej AU, której ofiarował cały swój zbiór owadów, mięczaków z Galicji, Śląska, Austrii i Tyrolu. Był później w Baltimore w USA, a także w Wiedniu, gdzie, w 1894 r. przeszedł oficjalnie na emeryturę. Nękany chorobą, skazany na niedostatek, znalazł Kotuła w owym okresie czas i chęć do prac przyrodniczych nad florą i fauną Alp Tyrolskich. Przygotowując pracę o pionowym rozmieszczeniu roślin w Alpach zebrał olbrzymi zielnik i sporządził około 250 tysięcy notatek. Zginął tragicznie 19 VIII 1898 r. w Alpach Tyrolskich na lodowcu Ebenferner.